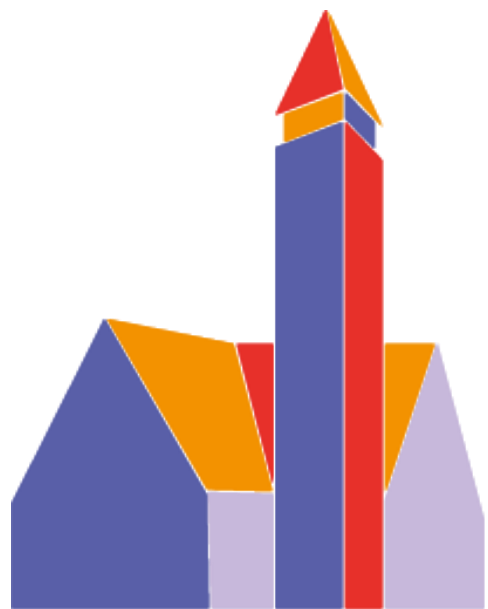

Zondag 19 juli

ZomerAvondZangdienst

Westerkerk

PROTESTANTSE GEMEENTE KAMPEN

(dienst zonder publiek i.v.m. coronavirus)

Zingen

Lied 713: 1, 2 en 5

Wij moeten Gode zingen

halleluja,

om alle goede dingen

halleluja,

al zijn wij vreemdelingen
in schande en in scha,
Gij zendt uw zegeningen
halleluja.

Hij schenkt de levensadem,
Hij geeft de levensgeest,
in schande en in schade
is Hij nabij geweest,

aan alwie Hem aanbaden,
aan ieder die Hem vreest,
komt Hij, de Heer, te stade,
de minsten allermeest.

Wij moeten Gode zingen
halleluja,
de Heer van alle dingen
die leeft in gloria,

met alle stervelingen,
niets komt zijn eer te na,
wij moeten Gode zingen
halleluja.

Welkom

Mededelingen door de
ouderling van dienst

Stil gebed

Bemoediging en groet

Psalmgebed:
Lezen en zingen van psalm 42

Zingen

Psalm 42: 1

Evenals een moede hinde
naar het klare water smacht,
schreeuwt mijn ziel om God te vinden,
die ik ademloos verwacht.

Ja, ik zoek zijn aangezicht,
God van leven, God van licht.
Wanneer zal ik Hem weer loven,
juichend staan in zijn voorhoven?

Lezen:

Psalm 42: 4-11

Tranen zijn mijn brood, bij dag en bij nacht, want heel de dag hoor ik zeggen: 'Waar is dan je God?' Weemoed vervult mijn ziel nu ik mij herinner hoe ik meeliep in een dichte stoet en optrok naar het huis van God – een feestende menigte, juichend en lovend. ⁶Wat ben je bedroefd,

mijn ziel, en onrustig in mij. Vestig je hoop op God, eens zal ik hem weer loven, mijn God die mij ziet en redt.

⁷Mijn ziel is bedroefd, daarom denk ik aan u, hier in het land van de Jordaan, bij de Hermon, op de top van de Misar. ⁸De roep van vloed naar vloed, de stem van uw waterstromen

– al uw golven slaan zwaar over mij heen. ⁹Overdag bewijst de heer mij zijn liefde, 's nachts klinkt een lied in mij op, een gebed tot de God van mijn leven. Tot God, mijn rots, wil ik zeggen: 'Waarom vergeet u mij, waarom ga ik gehuld in het zwart, door de vijand geplaagd?'

¹¹Mij gaat door merg en been de hoon van mijn belagers, want ze zeggen heel de dag: 'Waar is dan je God?'

Zingen

Psalm 42: 7

Hart, onrustig, vol van zorgen,
vleugellam geslagen ziel,
hoop op God en wees geborgen.
Hij verheft wie nederviel.

Eens verschijn ik voor de Heer,
vindt mijn ziel het danklied weer:
Hij, mijn God, Hij heeft mijn leven
altijd aan de dood ontheven.

Schriftlezing

Marcus 5: 21 - 43

²¹ En toen Jezus met het schip weer overgestoken was naar de overkant, verzamelde zich een grote schare bij Hem; en Hij was bij de zee. ²² En er kwam een van de oversten van de synagoge, genaamd Jairus, en toen deze Hem zag, wierp hij zich neer aan zijn voeten, ²³ en hij smeekte Hem

dringend, zeggende: Mijn dochtertje ligt op haar uiterste; kom toch en leg haar de handen op, dan zal zij behouden worden en in leven blijven.

²⁴ En Hij ging met hem mee en een grote schare volgde Hem en zij drongen tegen Hem op. ²⁵ En een vrouw, die twaalf jaar aan

bloedvloeelingen geleden had,²⁶ en
veel doorstaan had van vele dokters
en al wat zij bezat daaraan ten koste
had gelegd en geen baat had
gevonden, maar veeleer achteruit was
gegaan,²⁷ had gehoord, wat er van
Jezus verteld werd, en zij kwam
tussen de schare en raakte van achter

zijn kleed aan. ²⁸ Want zij zei: als ik slechts zijn klederen kan aanraken, zal ik behouden zijn. ²⁹ En terstond droogde de bron van haar bloed op en zij bemerkte aan haar lichaam, dat zij van haar kwaal genezen was. ³⁰ En Jezus bemerkte terstond bij Zichzelf de kracht, die van Hem uitgegaan was,

en Hij keerde Zich om in de schare, en zei: Wie heeft mijn klederen aangeraakt? ³¹ En zijn discipelen zeiden tot Hem: U ziet, dat de schare tegen U opdringt en U zegt: Wie heeft Mij aangeraakt? ³² En Hij keek rond om te zien, wie dat gedaan had. ³³ De vrouw nu, bang en bevend, wetende

wat met haar geschied was, kwam en wierp zich voor Hem neer en vertelde Hem de volle waarheid.³⁴ En Hij zei tegen haar: Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede en wees genezen van uw kwaal.³⁵ Terwijl Hij nog sprak, kwam men uit het huis van de overste der synagoge hem

zeggen: Uw dochter is gestorven;
waarom valt u de Meester nog lastig?

³⁶ Doch Jezus luisterde niet naar wat
gezegd werd, maar Hij zei tegen de
overste van de synagoge: Wees niet
bevreesd, geloof alleen. ³⁷ En Hij stond
niemand toe met Hem mee te gaan,
behalve Petrus en Jakobus en

Johannes, de broer van Jakobus. ³⁸ En zij kwamen in het huis van de overste van de synagoge en Hij zag het tumult en mensen, die luid huilden en jammeren. ³⁹ En binnengekomen, zei Hij tegen hen: Waarom maken jullie zo'n tumult en huilen jullie? Het kind is niet gestorven, maar het slaapt.

⁴⁰ En zij lachten Hem uit. Maar Hij dreef hen allen het huis uit en nam de vader van het kind en de moeder en die bij Hem waren mee en Hij ging het vertrek binnen, waar het kind lag.

⁴¹ En Hij pakte de hand van het kind en zei tegen haar: Talita koem, wat betekent: Meisje, ik zeg je, sta op!

⁴² En het meisje stond onmiddellijk op en het kon lopen; want het was twaalf jaar. En zij ontzetten zich terstond bovenmate. ⁴³ En Hij gebod hun nadrukkelijk, dat niemand dit te weten zou komen en zei, dat men haar te eten zou geven.

Zingen

Lied 179: 1, 2 en 3

Meisje sta op, want je slaapt niet meer,
je droomde, je dagdroomde even.

Meisje sta op, want je droomt niet meer;

een hand neemt je mee in het leven.

In een regen van kleur,

in een zonvloed van leven

strooien de fluitspelers bloemen voor jou.

Meisje sta op, want je slaapt niet meer,
een stem riep je weg uit je dromen.
Luister, dan hoor je de woorden weer:

de wind zingt ze na door de bomen.

Want het licht wil je zien

en de wind wil je strelen,

speel met de wind in het licht van de zon.

Meisje sta op, want je slaapt niet meer,
je droomde, je dagdroomde even.

Meisje sta op, want je droomt niet meer,

veel meer dan een droom is het leven.

Nee, je droomt niet, je leeft

in het huis van je vader,

huis om te leven en kind in te zijn.

Overdenking

Marcus 5: 21-43

Muzikaal intermezzo

Zingen

Lied 653: 1, 2 en 7

U kennen, uit en tot U leven,
Verborgene die bij ons zijt,
zolang ons 't aanzijn is gegeven,

de aarde en de aardse tijd, –
o Christus, die voor ons begin
en einde zijt, der wereld zin!

Gij zijt het brood van God gegeven,
de spijs van de eeuwigheid;
Gij zijt genoeg om van te leven

voor iedereen en voor altijd.

Gij voedt ons nog, o hemels brood,

met leven midden in de dood.

O Christus, ons van God gegeven,
Gij tot in alle eeuwigheid
de weg, de waarheid en het leven,

Gij zijt de zin van alle tijd.
Vervul van dit geheimenis
uw kerk die in de wereld is.

Gebeden

Stil gebed

‘Onze Vader’

Zingen

Lied 612: 1, 2 en 3

Wij komen als geroepen
en aan het licht gebracht.
Het leven te begroeten
heeft God ons toegedacht.

Wij komen als geroepen,
getekend met een naam,
van ongeweten toekomst
de mede-erfgenaam.

Geroepen om te leven,
gehouden aan zijn woord
van uitgesproken vrede,
van liefde ongehoord.

Herboren, uitgetogen
uit de toevalligheid,
bestemd voor de genade,
het donker al voorbij.

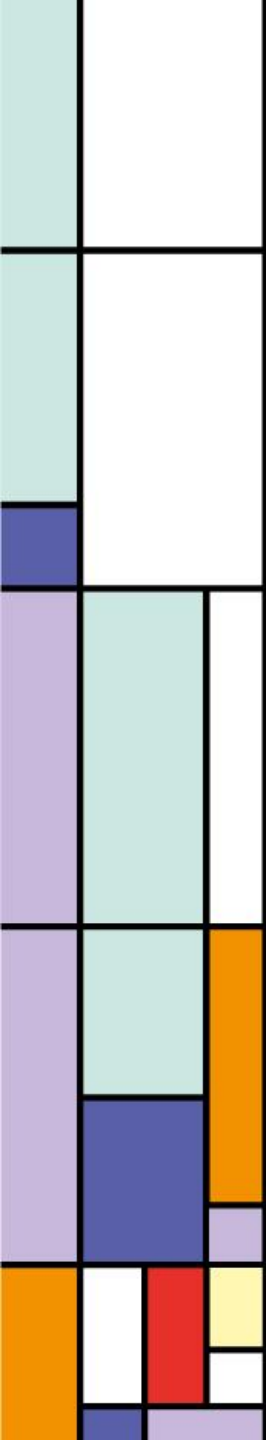
Getekend voor ons leven
als kind'ren van het licht,
gezaaid op hoop van zegen,
de dag als vergezicht.

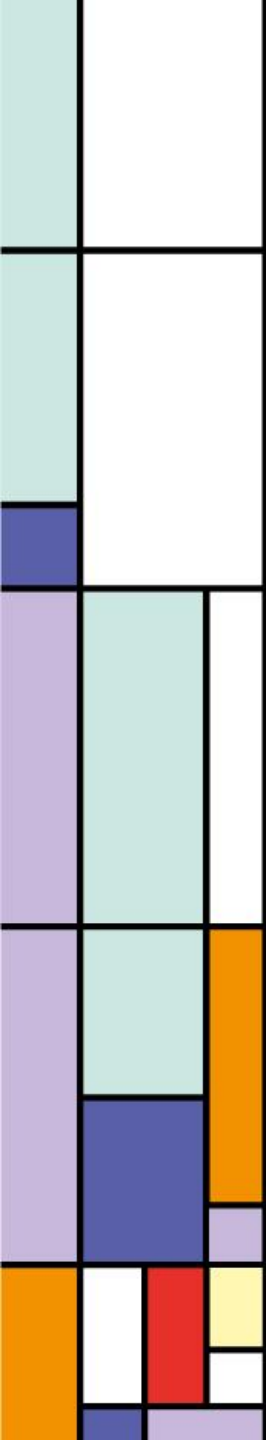
God, breng ons zelf op adem
en treed in ons bestaan.

Bezegel onze vreugde
hier met uw eigen naam!

Zegen

Collecte

Givt

Gebruik de Givt-app om de QR-code te scannen en gewoon te blijven geven

Download in de
App Store

ONTDEK HET OP
Google Play